

AJUNTAMENT DE LES BORGES DEL CAMP

**Festa Major
en honor de la
Mare de Déu de la Riera
1998**

**Salutació
Parlament de benvinguda**

Josep Antoni Duran i Lleida

President d'Unió Democràtica de Catalunya

Salutació a la Mare de Déu de la Riera

Benvinguda sigueu, Maria, a casa vostra.

No és costum, Mare, que un hoste doni la benvinguda a qui és la mestressa de la casa. Ben al contrari, quan l'acollida és franca, és el convidat qui agraeix les portes obertes i el recer tranquil i hospitalari que li atorguen. I Vós, Mare, sou a casa vostra, oferint-nos per gràcia vostra aquesta estada en una terra i uns paratges que han estat vostres des de l'inici mateix dels temps. Sóc jo, doncs, Mare, qui se sent acollit per Vós, i si avui us dono la benvinguda, ho faig per encàrrec d'aquest poble vostre, que és com el masover fidel que guarda el mas de l'amo i que li ret comptes quan torna a casa. No som nosaltres qui us acollim, sinó Vós que us heu dignat tornar i disposar d'allò que és vostre. I per això, avui, quan el Batlle us proclama alcaldessa de la Vila, no fa altra cosa que tornar les claus a la legítima i estimada senyora de la casa.

I nosaltres ens sentim honorats. Amb Vós a casa sabem que aquest ample mas de tantes ànimes es troba lliure i abrigat de qualsevol perill; que la senyora i mestressa de la casa disposarà el que convingui perquè la llavor fructifiqui al camp, perquè els ceps es vinculin al pes del raï m i perquè una taula ben parada ens refaci les forces després d'un jornal esgotador. Amb Vós a casa no hi ha ni hi pot haver cap mena de por ni de recança.

A més, Mare, heu volgut venir a Les Borges del Camp per compartir la festa. I això ens honora encara més. Sou enmig de nosaltres just en aquell moment en què us podem oferir tota aquella joia que només es pot compartir del tot amb la gent que estimem de debò. I en certa manera, sense haver-vos-en anat mai, sense haver anat més lluny de la vostra ermita de la Riera, sense haver deixat mai aquest poble, sou també com el fill, el pare o el germà que es retroba amb joia al voltant de la taula la diada gran de la festa major i sense els quals la festa no seria mai complerta

Per això, Mare de Déu de la Riera, us oferim la festa perquè us estimem, però si hi ha festa és perquè sou aquí i perquè heu volgut celebrar-la entre nosaltres i amb nosaltres.

Però la vostra vinguda també ens obliga a fer examen de consciència. Davant vostre, tenim ocasió de preguntar-nos si en aquest any hem estat millors que no pas l'any passat. Si hem estat o no més justos amb els nostres veïns, més solidaris i caritatius amb els necessitats, si ens hem esforçat més en complir les nostres obligacions i els nostres compromisos. Podem preguntar-nos si hem fet res per millorar com a persones i com a poble; si aquesta casa que ara visiteu com mestressa ha crescut o no durant la vostra estada a l'ermita. Tot això ens ho podem preguntar ara que sou entre nosaltres, com el masover que passa comptes amb l'amo i l'informa de tot allò que ha passat durant la seva absència. I si el balanç és positiu, tindrem més motius encara per a continuar la festa, com un dret merescut després d'haver treballat tot l'any en benefici d'aquesta casa

vostra que som nosaltres mateixos, les nostres famílies, els nostres pobles i el nostre país.

Jo crec, Mare, que a Les Borges del Camp aquest examen de consciència ha de ser sempre positiu. L'alegria desfermada amb què us acullen, l'explosió d'afecte que sacseja el poble, l'entusiasme que desperteu, Mare, entre la gent, tot això demostra que és un poble que no té por a passar comptes amb vós, que se sent satisfet i orgullós de la vostra presència i que no ha d'amagar-vos res. Només un poble així pot obrir les portes de bat a bat i oferir l'exemple de la seva noblesa, de la seva hospitalitat i del seu esforç de cada dia.

Hi ha una última qüestió, Mare, que no puc oblidar en aquesta salutació de benvinguda. He dit abans que no sou una convidada sinó la mestressa de la casa, però això no passa només a les Borges del Camp, sinó que vivim en un país que ben bé ha de ser considerat casa vostra en la seva integritat. S'ha dit sovint que a Espanya hi ha més santuaris destinats a la Mare de Déu que no pas a tot el món, i el cert és que hi ha més esglésies i més ermites dedicades a Vós a Catalunya que no pas a la resta de l'Estat. Sota les advocacions de Montserrat, de Núria, del Claustre, de la Cinta, de la Misericòrdia, del Remei, de la Mercè o sota tants i tants altres noms diferents però que sempre són el vostre, vós, Maria, sou la veritable mestressa de Catalunya. I aquesta terra és una terra vostra.

Avui, el poble de les Borges del Camp us ha vingut a buscar, a trencar la pau de la vostra ermita per a convertir-la en la joia i l'alegria de tot un poble. S'ha parlat molt de la secularització, de la pèrdua de valors, de l'oblit de les tradicions que han anat conformant els nostres pares durant segles i generacions. Però aquí, a les Borges del Camp, vós, Mare de Déu de la Riera, ho sou tot: al redós de la vostra ermita, al vostre santuari, ens oferiu el lloc idoni per a la meditació i l'espiritualitat; però no sou una Mare de Déu feta només per a la contemplació, per a l'oració privada o per escoltar els precis i els planys de cadascuna de les nostres ànimes allà enmig de la pau de la vostra ermita. Ben al contrari, sou també la Mare de Déu que baixa al poble, la que presideix la festa, la que encapçala l'alegria, i fins i tot la que comparteix el brogit del jovent i, perquè no, la sana disbauxa d'una gent noble i de consciència neta i tranquil·la.

Als vostres peus, Mare, al vostre voltant, veureu que avui hi ha nens, adolescents, joves, pares i avis que, tots plegats, han vingut a rebre-us. Heus aquí tot un poble, i més enllà d'aquestes planes i d'aquestes muntanyes, hi ha també tot un altre poble més gran encara que us té per mestressa i per senyora, per refugi en la tribulació i per companya i amiga en la festa i en l'alegria. Protegiu-lo, Mare, i doneu-li abric, com canten totes les veus d'aquest poble, dins vostre mantell blau.

Gràcies, Mare de Déu de la Riera, per haver vingut.

Sigueu, Maria, molt benvinguda

Josep Antoni Duran i Lleida
President d'Unió Democràtica de Catalunya